

loven. Det Spørgsmaal er rejst ved Søloven og har der fundet sin Afgørelse og har fundet sin Afgørelse i bekræftende Retning, uden at der har hævet sig en eneste Stemme imod det Princip, at man skulde tilvejebringe en betryggende Ordning af Pantsetningsinstituttet. Hvad Pantsetning af Skibe angaar, er den ny Ordning ikke noget, som denne Skibsregistreringskommission alene har fundet paa, thi det er et Princip, med Hensyn til hvilket der har herstet fuld Overensstemmelse navnlig med den norske Kommission. Men Hovedtingen er, at dette nu, som det maa kaldes, ikke er noget, som Skibsregistreringslovsforslaget bringer frem, det er bragt frem ved Søloven, og det er afgjort ved Søloven, at saaledes skulde det være. Men naar det først er afgjort, at saa skal det være, tillader jeg mig at formene, at alle de Spørgsmaal, som kunne opstaa om, hvorledes man her skal indrette sig saaledes, at disse Skibspanteprotokoller blive fyldestgørende og svarende til, hvad de skulle være, netop er Spørgsmaal af særlig juridisk Natur og ikke af handelskyndig eller søkyndig Natur. Jeg skulde dog antage, at man vil være enig med mig dert, at naar Talen er om, hvorledes man skal indrette Panteprotokoller og give Regler saaledes, at der, paa naads tilfulde den tilfattede Pantestiftning, er det noget, man fornemmelig maa have Jurister til at afgøre og ikke Sømænd eller Handelsmænd. Den megen Tale, der er ført om, at denne Sag kræver grundig Overvejelse af specielle søkyndige, handelskyndige og søkyndige, tror jeg derfor, ikke er berettiget. Det var langt fra mig at ville benægte, at det naturligvis i denne Sag som i saa mange andre Sager, hvor man bekræftiger sig med Forhold, som vedrøre Handelsverdenen eller Søvesenet, kan være i høj Grad ønskeligt, at ogsaa Handelsfolk og Søfolk komme til at udtale sig om Sagen. Men at fremhæve denne Lov som en Lov, hvor det særlig skulde komme an paa denne Slags Indsigt og derimod ikke paa juridisk Indsigt, tror jeg, er ganske urigtigt. Men i øvrigt maa jeg ogsaa paastaa, at der har været tilstrækkelig Vejlighed til at sætte sig ind i og behandle denne Sag for dem, der overhovedet have Interesse for Forholdet, og nære et levende Duffe om at gøre dette. Jeg er overbevist om, at denne Sag, der jo har været Genstand for Behandling og Prøvelse i et Udvalg i en Række af Møder, har faaet en saa god Behandling, som man kan vente, at der vilde blive den til Del, dersom man gemte den til et andet Aar. Jeg er over-

bevist om, at man til næste Aar aldeles ikke vilde stænte den mere Opmærksomhed, end der er blevet stænket den i Aar. Overhovedet dette, at der kun har været halvanden Maaned til at forhandle denne Sag, og at der derfor er Trang, til en nærmere grundig Overvejelse, er af den Slags Ting, over for hvilke jeg stiller mig noget kritisk. Efter min Erfaring vinde Sagerne ikke ved at gemmes hen det ene Aar efter det andet. Naar en Sag bliver behandlet med liden Interesse, det første Aar, den kommer frem, uagtet, det i og for sig er en Sag af Betydning, er der ingen Udsigt til, at den ved at gemmes til næste Aar skulde afvinde Medlemmerne af Rigsdagen en større Interesse. Og naar der tales om, at denne Sag kun har været halvjerde Maaned til Behandling paa Rigsdagen og kun halvanden Maaned i Folketinget, vil jeg ikke minde om, at Grundloven har forudsat, at to Maaned neder kunde være tilstrækkelige til hele Rigsdagsarbejdet, thi jeg ved meget vel, at disse to Maaned kunde langt fra forslaa. Men derimod vil jeg erindre om, at Loven af 1867, der indførte Regeringsinstituttet, som man hidtil slet ikke havde kendt, og hvor der virkelig var Spørgsmaal af den største Betydning, og hvor der navnlig forelaa Spørgsmaal, om hvilke man kunde ønske at høre de saakaldte praktiske Folks Mening, — denne Lov blev i Virkeligheden ogsaa afgjort af hele Rigsdagen i omtrent halvjerde Maaned, og af det Ting, som havde den sidst til Behandling, i ikke meget over 6 Uger. Og jeg gentager, at i Aaret 1867 forelaa der virkelig et Spørgsmaal, som det var naturligt at ville høre de saakaldte praktiske Folks Mening om, de søfarende Nederes og de handlendes, thi da var Spørgsmaalet dette: Er det af nogen Interesse og Betydning for den danske Søfart, at man indfører Skibsregistreringsinstituttet, og det var et Spørgsmaal, hvorom fortrinsvis de praktiske Folk, søfarende Folk, Handelsfolk osv. maatte kunne have en Mening. Men det Spørgsmaal foreligger slet ikke nu, thi vi have Skibsregistreringsinstituttet. Det eneste ny Spørgsmaal, som foreligger — ja, det er ikke en Gang, om man skal ordne det saaledes, at Pant stiftes i Skibe ved Protokollation i Skibsregistret, thi det er afgjort paa Søloven, men Spørgsmaalet, som foreligger her, det er, hvorledes skal man give de allerede tilstedeværende Skibsregistre en saadan Indretning, at de tillige kunne blive tjenlige som Panteprotokoller for Skibe, det er Spørgsmaalet. Det er givet, at de skulle være det, men Spørgsmaalet er, hvorledes disse Register skulle indrettes. Men dette